

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra Dynd-Kongens Datter

Citation: Andersen, H. C.: "H.C. Andersens Eventyr bd. III kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal", i Andersen, H. C.: *H.C. Andersens Eventyr bd. III kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal*, C. A. Reitzel, 1990, s. 89. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hcaeeventyr03val-shoot-idm140098737604144/facsimile.pdf> (tilgået 18. september 2021)

Anvendt udgave: H.C. Andersens Eventyr bd. III kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal

Mumie, stoppe ham med Kryder-Urter. Jeg vil heller stoppes med levende Frøer, det ville I med og det skulle I blive! Bedre Noget i Skrotten mens man lever, end at være til Stads naar man er død! det er min Mering og den er altid den rigtige!»

5 »Nu ere Storkene komne!» sagde man i det rige Huus ved Nilens Bred, hvor i den aabne Hal, paa bøjede *Hynder dækkede med Leopardens Skind, den kongelige Herre laae udstrakt, ikke levende heller ikke død, haabende paa Lotus-Blomsten fra den dybe Mose i Norden. Sægtninge og Tyende stode om ham.

10 Og ind i Hallen fløj to prægtige, hvide Svaner, de vare komne med Storkene; de kastede den blendende Fjæderham og der stode to delilige Qvinder, hinanden saa liig som to Dugdraaber; de bøjede sig hen over den blege, henvisnede gamle Mand, de [43] kastede deres lange Haar tilbage, og idet liden *Helga* bøjede sig over Bedstefaderen, rødmede hans Kinder, hans Øine fik Glæds, der kom Liv i de stivnede Lemmer. Den Gamle reiste sig karsk og forynget; Datter og Datterdatter holdt ham i deres Arme som til Morgenhilsen i Glæde efter en lang, tung Drøm.

20 Og der var Glæde over al den Gaard og i Storkereden med, men der var det dog meest over den gode Føde, de mylrende mange Frøer; og mens de Lærde i Hast optegnede saa løseligt Historien om de to Prindsesser og om Sundheds Blomsten, der var en stor Begivenhed og Velsigneise for Huus og Land, for- 25 talte Storkeforsældrene den paa deres Viis og for deres Familie, men først da de Alle vare mætte, allers havde de jo Andet at bestille end at høre paa Historier.

»Nu bliver Du da Noget!» kviskede *Storkemoder*; »det er ikke rimeligt Andet!»

30 »O, hvad skulde jeg blive!» sagde *Storkefader*, »og hvad har jeg gjort? Ingenting!»

»Du har gjort mere, end alle de Andre! uden Dig og Ungerne havde de to Prindsesser aldrig seet Ægypten igjen og faaet den Gamle rask. Du bliver Noget! Du faaer bestemt Doctor- 35 Graden og vore Unger fødes siden med den, og deres Unger igjen videre frem! Du seer ogsaa allerede ud som en ægyptisk Doctor, - i mine Øine!»

[44] De Lærde og Viss udviklede Grundtanken, som de kaldte det, der gik gennem den hele Begivenhed: »Kjærlighed føder 40 Liv!» den gav de Forklaring paa forskjellige Maader: »den

6 *Hynder] k, Hylstre r-D ved kontamination med *Bolskes.